

Nimmer leed het Instituut zoo groote zoo treffende verliezen. Wanneer ik naga, wie sints onze laatste bijeenkomst aan onze werk- en vriendenkring ontvielen, ontvalt mij bijkans de moed, om verder voort te gaan. Dit feest onzer bijeenkomst is mij, en ook zeker U, als dat eener uitvaart van dierbare overledenen. Wij zien niet meer, die wij zoo gaarne zagen; om dat wij er onzen roem in stelden, hen onze broeders te heeten. Wij missen hen, die wij schenen niet te kunnen missen; omdat wij onze opleiding aan hun als vaders en verzorgers verschuldigd waren.

Ik gevoel, Mijne Heeren! hoe pligmatig en streelend het is, dankbaar te gedenken aan hun, die ons wel deden en tot edele voorbeelden verstrekten. Ook mijn hart ontsluit zich gaarne voor die onweerstaanbare roeping, om, ten minsten eenigzins, zich te verlustigen in het verkwikkelijk herdenken, bij het gemis van mannen, als VAN KINSBERGEN, BRUGMANS, BONN, BOSSCHA en anderen. Dan het diep besef van mijn onvermogen, om hunne waarde naar eisch te bevatten, en de gedachte, dat hunne bijzondere verdiensten, in derzelve waren omvang, te kennen en te vermelden, niet zoo zeer behoort tot mijne kunde, tot mijne taak, als tot die van hun, welke in denzelfden werkkring geplaatst, meer waardig uwer aandacht hier in kunnen, en welligt zullen uitweiden, bepalen mij tot eene flauwe schets, tot eene korte, algemeene, en oppervlakkige vermelding.

Van niemands weldadigheid, van niemands hartgrondige medewerking, door dadelijke bijdragen van geschenken, heeft het Instituut zoo vele proeven, als van den Luitenant Admiraal **JAN HENDRIK VAN KINSBERGEN**, rustend Lid der Eerste Klasse, en op den

den 22sten Mei dezès jaars in den ouderdom van 85 jaren overleden. Van jongs af diende hij zijn Vaderland ter zee, klom van rang tot rang al hooger en hooger op, floot den vrede met den Keizer van Marokko namens dezen Staat, was een der bevelhebbers bij den roemrijken slag op Doggersbank, en verstrekte, door kunde en daad, aan het hoofd onzer zeemagt geplaatst, tot eerbiedige bewondering van landgenoot en vreemden. Met toestemming van 'slands bestuur trad hij, in den ouderdom van twee en dertig jaren, in Russischen dienst, sloeg der Turken overmagtige vloot op de Zwarte Zee, en gaf de treffendste blijken van zijnen stouten en veel omvattenden geest door menige instelling en herstelling ten beste van den Zeedienst. Ook de Koning van Denemarken zocht hem één en andermaal aan zijnen dienst te verbinden, en hij zoude werkelijk deel daaraan genomen hebben, zoo hij niet te regt begrepen had, dat hij den Vaderlande in de eerste plaats alles verschuldigd was. Aan dit Vaderland heeft VAN KINSBERGEN dan ook, na een afzijn van elf jaren, steeds tot sieraad en weldoener verstrekt. Toen, na het uitgeven van verscheidene geschriften, na het bedrijven van edele heldendaden, ten beste van 'slands Zeedienst, hij genoodzaakt werd, door zijne jaren, tot eene zoogenaamde meerdere rust zich te begeven, ontwikkelde zich eerst in hem ten volle die hoog gestemde geest, om allen wel te doen, iedere goede poging te onderschragen, Letteren, Kunsten, verbeterd Onderwijs, algemeen Nut, verheffing van Vaderlandsch gevoel, met één woord, alles, wat goed en loffelijk was, te onderschragen, aan te moedigen, tot stand te brengen, en dat alles met

met eene inderdaad vorstelijke milddadigheid en voorbeeldelooze oplettendheid.

Onze instelling heeft aan hem de grootste verpligting. De uitstekende boekerij, aan ons geschonken, de uitstekende standbeelden, ons vereerd, de schilderijen, ons gegund; eindelijk de kostbare gouden gedenkpenning, aan eene onzer afdeelingen, gelijk gij zult vernemen, nog onlangs met zoo veel kieschheid gegeven, alles doet ons gevoelen de grootheid onzer verpligting, de zwaarte van ons verlies.

Te regt, Mijne Heeren! stellen wij prijs op grondige kennis en wetenschap, vlugheid en geestverheffing, te regt roemen wij den man van letteren, en vereeren den held; maar edelaardigheid, goedheid, braafheid, weldadigheid, het dadelijk verspreiden van algemeen nut en licht, zijn toch inderdaad nog beter nog edeler eereteekens dan eene menigte ordens en gulden penningen, roemrijk behaald in de eervolle strijdperken van Mars of Minerva. Zoo goed, zoo waarlijk edel was VAN KINSBERGEN. Zoo was ook BRUGMANS.

Is het verlies van VAN KINSBERGEN algemeen treffend, nog gevoeliger is dat van SEBALD JUSTINUS BRUGMANS. Geboren te Franeker in 1763, behaalde hij in zijne jeugd reeds drie prijzen aan vreemde Akademiën, over de belangrijkste vraagpunten, in eene taal, die niet was die van zijnen landaard. Hij begon alzoo, vóór zijne bevordering tot Geneesheer, dáár, waar menig bejaard Hoogleeraar het einde zijner loopbaan ten loffelijksten zou volbragt rekenen. Eerst Hoogleeraar te Franeker, waar ook zijn Vader dien post vervuld had, daarna te Leyden, in de Kruidkunde,